

hensyn til kontoens indestående kan ikke foretages i tiden fra indsættelsen og indtil 3 år efter indskudsårets udløb.

I § 5 bestemmes bl. a. , at præmierne såvidt gørligt udredes ved *modregning i de indskyderen påhvilende personlige skatter*.

Endvidere skal anføres § 6, der har følgende ordlyd:

„I den i § 3, stk. 2, 1. punktum, omhandlede periode vil *udtræk på en præmieindskudskonto* kunne ske efter forud indhentet tilladelse fra vedkommende amtsligningsinspektør (København, Frederiksberg og Gentofte vedkommende skattedirektorat), når forholdene i ganske særlig grad taler for, at frigivelse sker. Ved udbetalingen af de frigivne beløb skal 15 pct. af disse tilbageholdes af vedkommende pengeinstitut og af dette indbetales i statskassen.

Afkortning og tilbageholdelse som i stk. 1 anført skal ikke ske med hensyn til den del af et udtræk, der består i tilskrevne renter. Indskud anses i det hele for hævet forud for tilskrevne renter.“

Angående den *rente*, som skal ydes af indskud på præmieindskudskonto, indeholder § 12, stk. 2, en bestemmelse om, at finansministeren skal være bemyndiget til i samråd med pengeinstitutterne at træffe afgørelse herom.

I det oprindelige lovforslag var der ikke sat nogen indtægtsgrænse for adgangen til at kunne opnå sparepræmie. Dette ændredes under sagens behandling i folketinget under hensyn til, at man lod et samtidig fremsat lovforslag om forhøjelse af tillægsindkomstskatten bortfalde. Reglerne om opsparingsbeløbenes båndlæggelse ændredes også, idet finansministeren havde foreslået, at pengene frit skulle kunne hæves, når der var forløbet 1 år efter indskudsårets udløb, mod at sparepræmien bortfaldt. Hævedes pengene i det tredje år efter indskudsåret, skulle der dog kunne opnås en sparepræmie på 5 pct.

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet, mens kommunisterne gik imod det ud fra den opfattelse, at ordningen ikke ville være til fordel for de dårligst stillede skatteydere, der skulle være med til at udrede sparepræmierne, som de på grund af manglende mulighed for opsparing selv ville være ude af stand til at få nogen væsentlig andel i. Venstre og det konservative folkeparti var velvilligt indstillet overfor tanken om at begunstige opspa-